

OBRUS W KRATKĘ

ŻYCIE I DZIEŁO

BŁOGOSŁAWIONEJ MATKI ELŻBIETY

RÓŻY CZACKIEJ

WE WSPOMNIENIACH

Wyobraźmy sobie, że siadamy z Matką Elżbietą w jej pokoju wraz z siostrą Franciszką i innymi przyjaciółmi, którzy wspominają jej niezwykle życie i dzieła łaski Bożej. Od naszej bohaterki oraz od naocznych świadków jej historii słyszymy opowieści o jej dzieciństwie, utracie wzroku, niezwykłym powołaniu do służby niewidomym na duszy i na ciele, a także o jej drodze przyjaźni z Panem Bogiem.

Każde wspomnienie staje się kolorową nicią, która przeplata się z innymi, tworząc barwną kratę w tej tkaninie, jaką jest historia życia założycielki Lasek. Jak każda opowieść o życiu, także i ten zbiór relacji nie wyczerpuje tematu, ale może stać się zachętą do nawiązania przyjaźni duchowej z jego bohaterką. Opracowanie zawiera tylko niezbędne komentarze, aby nie zakłócać aury wspomnień, w której – jak ufamy – Matka Elżbieta sama zaprosi każdego na drogę prowadzącą do Pana Boga.

**Krótkie biografie osób występujących
we wspomnieniach i relacjach dotyczących
Matki Elżbiety Róży Czackiej:**

MARIA WEYSSENHOFF Z LEDÓCHOWSKICH (1875–1964), córka Karola i Zofii z Czosnowskich. Kuzynka Róży Czackiej; poślubiła Waldemara Weysenhoff; po Powstaniu Warszawskim wraz z mężem była pod opieką Lasek, zmarła w Żuławie.

SIOSTRA FRANCISZKA, HELENA MAKOWIECKA (1868–1951). W 1909 roku została zatrudniona jako krawcowa w domu hrabiostwa Czackich przy ul. Zielnej w Warszawie. Często towarzyszyła Róży Czackiej w podróżach. W latach 1915–1918 przebywała z nią w Żytomierzu. Po powrocie do Warszawy była jedną z pierwszych kandydatek do powstającego zgromadzenia. Zajmowała się szyciem i uczyła niewidome dziewczęta robót ręcznych.

ANNA BRANICKA Z POTOCKICH (1863–1953), córka Adama i Katarzyny z Branickich, żona Ksawerego, właściciela Wilanowa; ciotka Róży Czackiej. Wraz ze swoją córką Katarzyną była zaangażowana w Dzieło Matki Czackiej.

ZYGMUNT SERAFINOWICZ (1897–1971), brat Jana Lechonia (Leszka Serafinowicza), bliski współpracownik twórców Dzieła Lasek od 1928 roku, zajmował się kwestą, był wychowawcą i nauczycielem niewidomych chłopców, wieloletni kierownik szkół w Laskach.

SIOSTRA TERESA, ZOFIA LANDY (1894–1972), pochodzenia żydowskiego, ukończyła studia filozoficzne na

Sorbonie. Związana z duszpasterstwem ks. Władysława Kornilowicza i „Kółkiem”, przyjęła chrzest w 1917 roku, w zgromadzeniu od 1928 roku. Bliska współpracownica Matki Czackiej, kierowniczką postulatu, mistrzyni nowicjatu, przełożona.

Ks. JAN ZIEJA (1897–1991), przyjął święcenia kapłańskie w Sandomierzu w 1919 roku, trzykrotnie był kapelanem w placówkach Dzieła (w latach 1922–1924, 1932–1934, 1939–1942). Kapelan Szarych Szeregów. Pochowany na cmentarzu w Laskach.

Ks. WŁADYSŁAW KORNIŁOWICZ (1884–1946), duszpasterz inteligencji, wykładowca KUL, twórca „Kółka” dla studentów poszukujących wiary, współtwórca i kierownik duchowy Dzieła Lasek.

ANTONI MARYLSKI (1894–1973), od 1922 roku zaangażowany się w budowę ośrodka w Laskach. Wieloletni Prezes Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi. W latach 1953–1958 studiował w warszawskim seminarium duchownym za specjalną zgodą kardynała Stefana Wyszyńskiego. Święcenia kapłańskie otrzymał z jego rąk w 1971 roku w kaplicy w Laskach.

SIOSTRA KATARZYNA, ZOFIA STEINBERG (1898–1977), pochodzenia żydowskiego, lekarz medycyny. Chrzest przyjęła w 1926 roku, w zgromadzeniu od 1933 roku. Całe życie służyła ofiarnie chorym. Z jej inicjatywy w 1936 roku powstał w Laskach ośrodek zdrowia obsługujący dziesięć okolicznych wsi.

SIOSTRA ODYLLA, ANNA CZARLIŃSKA (1907–1998), należała do Stowarzyszenia Młodych Ziemianek, w zgromadzeniu od 1936 roku; podejmowała różne prace administracyjne i biurowe, zajmowała się kwe-

stą na rzecz Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi i oprowadzaniem gości zagranicznych.

SIOSTRA EMMANUELA, IRENA JEZERSKA (1911–1987), ukończyła studia prawnicze, podjęła pracę m.in. w Biurze Kwesty Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Warszawie przy ul. Wolność. W zgromadzeniu od 1938 roku. W 1953 roku rozpoczęła w Laskach pionierską pracę nad rehabilitacją i wychowaniem głuchoniewidomej Krystyny Hryszkiewicz.

BŁ. KS. KARDYNAŁ STEFAN WYSZYŃSKI (1901–1981), prymas Polski w latach 1948–1981, nazywany Prymasem Tysiąclecia; poznał Matkę Elżbietę w 1926 roku. W latach 1942–1944 posługiwał w ośrodku w Laskach jako kapelan, katecheta, wykładowca prawa kanonicznego i nauki społecznej Kościoła. Był również kapelanem wojskowym, działał w AK pod pseudonimem „Radwan III”. W czasie Powstania Warszawskiego wraz z Matką Elżbietą organizował pomoc powstańcom, m.in. w szpitalu polowym w Laskach. Po wojnie do końca życia pozostał blisko związany z założycielką Lasek i jej Dziełem. Beatyfikowany 12 września 2021 roku.